

Zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko w klubie sportowym

STANDARDY
OCHRONY

dzieci

KLUBY SPORTOWE

Uprawiam sport, bo chcę się rozwijać, osiągać sukcesy i poznawać nowych przyjaciół. Sport to świetna zabawa! Czasami wymaga też ode mnie wysiłku i pracy. Wiem, że mam prawo czuć się szczęśliwie i bezpiecznie, żeby nadal czerpać radość z treningów i zawodów. Wiem też, że ja, moi koledzy i koleżanki mamy prawo czuć się ze sobą dobrze. Dbamy o siebie nawzajem i stanowimy zgrany zespół.

ZAWSZE

1. Zawsze będę zachowywać się fair play. Będę cieszyć się sukcesami, ale także umiejętnie znosić porażki, bo to część sportu.
2. Będę wspierać swoich kolegów i koleżanki na treningach, pomagając im osiągać cele sportowe. Razem tworzymy zgrany zespół.
3. Szanuję prywatność innych i nie biorę ich rzeczy bez pytania.
4. Staram się być dla swoich kolegów i koleżanek dobrym wzorem. Nie używam alkoholu, narkotyków ani obraźliwych słów.
5. Traktuję wszystkich tak samo, niezależnie od tego, jak wyglądają, skąd są czy w co wierzą.
6. Szanuję trenera, kolegów z mojej drużyny i drużyny przeciwnika oraz sędziów.
7. Zgłaszam, jeśli widzę nękanie lub mam jakieś obawy dotyczące bezpieczeństwa.
8. Mam prawo decydować, jakie cele chcę osiągnąć w sporcie.
9. Na wszelkie aktywności z dorosłym potrzebuję zgody rodzica. Sam/a też mam prawo się na nie zgodzić lub z nich zrezygnować.
10. Mam prawo czuć się bezpiecznie, dobrze się bawić i rozwijać swoje umiejętności.

NIGDY

1. Nigdy nie stosuję przemocy i reaguję, gdy widzę, że ktoś ją stosuje.
2. Nie używam słów, które mogą sprawić, że ktoś się źle poczuje.
3. Nie używam słów ani gestów prowokujących seksualnie.
4. Nie łamię zasad gry ani nie zachowuję się agresywnie.
5. Nie krzywdzę innych ani nie wykluczam ich ze wspólnych działań.
6. Podczas obozów lub wycieczek będę spać tylko w wyznaczonym pokoju z innymi dziećmi/koleżankami i kolegami.
7. Nie nawiązuję prywatnego kontaktu w internecie z dorosłymi z klubu.
8. Nie muszę mówić trenerowi o swoich prywatnych sprawach.
9. Nie używam telefonu w szatni i łazience, ani nie rozpowszechniam zdjęć kolegów bez ich zgody.

Publikacja współfinansowana ze środków organizacji Terres des Hommes. Terres des Hommes nie ponosi odpowiedzialności za treść niniejszej publikacji.

Zasady bezpiecznych relacji RODZIC – DZIECKO

STANDARDY
OCHRONY

dzieci

KLUBY SPORTOWE

Z dumą obserwujemy nasze dziecko, które odnalazło swoją pasję i źródło satysfakcji. Z zaangażowaniem wspieramy jego rozwój. Wiemy, że nasza rola jako rodziców jest bardzo ważna. Stoimy obok, jesteśmy ramieniem, na którym można się oprzeć. Jednocześnie nie odbieramy dzieciom sprawczości i samodzielnego dojścia do planowanych celów. Wiemy, że dziecko spełnia swoje ambicje, a nasze (choć czasem jest to trudne) powinniśmy pozostawić z boku. Kiedy dziecko czuje, że jego praca przyczyniła się do wygranej, wtedy sukces smakuje najlepiej! Kibicując naszemu dziecku, spotykamy innych rodziców i inne dzieci, którzy, tak jak my, odczuwają silne emocje. Szanujemy ich wysiłki i tworzymy zgraną społeczność.

Wspierając nasze dziecko kierujemy się zasadami:

1. Stawiamy na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu.
2. Włączamy dziecko w proces decydowania o jego planach sportowych i życiowych, zgodnie z jego osobistymi celami.
3. Nie umniejszamy wysiłków dziecka włożonego w mecz. Doceniamy i szanujemy jego zaangażowanie, nie koncentrując się wyłącznie na wydajności i wynikach. Nie obwiniamy dziecka za przegraną.
4. Równoważymy potrzebę nadzoru z prawem dziecka do prywatności, w szczególności nie wchodzimy do toalet, pod prysznice i do szatni, gdy przebywają tam dzieci.
5. Nie wywieramy presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje (np. kontuzje). Pozwalamy dzieciom przeżyć porażkę wewnętrznie.
6. Dbamy o zdrowie dziecka poprzez odpowiednią dietę, badania sportowe i czas na regenerację.
7. Zapewniamy akcesoria niezbędne do wykonywania treningu w bezpieczny i efektywny dla dziecka sposób (buty, ubrania, okulary sportowe etc.).

W zachowaniach wobec innych dzieci kierujemy się zasadami:

1. Szanujemy godność i wartość wszystkich osób biorących udział w wydarzeniu sportowym, bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności sportowych, cechy fizyczne.
2. Wszystkich traktujemy podmiotowo. Nie komentujemy w sposób obraźliwy gry innych zawodników oraz decyzji sędziów. Nie krzyczymy i nie stosujemy agresji słownej wobec uczestników treningu / zawodów.
3. Nie nastawiamy dzieci przeciwko sobie, nie namawiamy do przemocy (np. trash talkingu). Nie przeszkadzamy zawodnikom przeciwnych drużyn w momentach wymagających skupienia (np. moment skoku, serw, rzut karny).
4. Nie publikujemy zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych lub na stronach internetowych, bez zgody dzieci i ich rodziców. Obejmuje to także zamieszczanie komentarzy na portalach społecznościowych, które mogą wyrządzić krzywdę innym.
5. Nie komentujemy wyglądu innych dzieci.
6. Jesteśmy wyczuleni na wszelkie formy zastraszania lub zagrożenia wynikające z używania telefonów komórkowych do robienia zdjęć, filmów przez dzieci.
7. W żadnym wypadku nie stosujemy przemocy oraz zawsze reagujemy na jej wszelkie formy, w tym na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa oraz inne formy zastraszania.

RODZIC – TRENER / TRENERKA

Żeby osiągnąć sukces i czerpać radość z uprawiania sportu nasze dziecko potrzebuje obok siebie dwóch ważnych dorosłych – rodzica oraz trener / trenerka. To autorytety, z których zdaniem liczy się najbardziej. Jako rodzice jesteśmy świadomi, że nasze relacje z innymi rodzicami, trenerami i sędziami modelują zachowania dzieci. Swoim zachowaniem dajemy przykład dzieciom i jesteśmy wzorem do naśladowania. Stosujemy reguły fair play i zachęcamy innych do ich przestrzegania. Stanowimy zgraną zespół, który dodaje dzieciom skrzydeł!

My rodzice i my trenerzy / trenerki kierujemy się zasadami:

1. Nasza komunikacja na linii „rodzic – trener / trenerka” zawsze jest oparta na szacunku, szczerości i wzajemnym wysłuchaniu.
2. Rodzic nie wchodzi w rolę trenera, a trener nie wchodzi w rolę rodzica. Rodzice udzielają wsparcia trenerowi / trenerce, a ten / ta udziela wsparcia rodzicom. Nie podważamy wzajemnie swojego autorytetu w oczach dziecka. Nie stawiamy go w sytuacji, w której będzie musiało wybierać między nami.
3. W trakcie rozgrywek rodzice nie podważają decyzji trenerów lub trenerek i i sędziów. Udzielamy sobie informacji zwrotnych bez obecności dzieci, dbając o tonowanie emocji, bez użycia agresji.
4. Rodzice w miarę swoich możliwości wspierają trenera / trenerkę i pozostałe dzieci trenujące w klubie w działaniach logistycznych.
5. Rodzice mają prawo wyrażać swoje obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci i przekazywać je trenerowi / trenerce, kierownictwu klubu bądź innej wyznaczonej osobie. Powinni zgłaszać usterki zagrażające bezpieczeństwu dzieci, a trenerzy i klub mają obowiązek reagowania na te obawy oraz poszukiwać rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo dzieci.
6. Rodzice zawsze mają możliwość porozmawiania z trenerem / trenerką i wyrażenia wszelkich obaw dotyczących swojego dziecka oraz mają gwarancję, że ich wątpliwości zostaną potraktowane poważnie, a odpowiednie procedury wdrożone, w przypadku, gdy sytuacja wymaga reakcji ze strony klubu.
7. Nie tworzymy sojuszy sprzyjających faworyzacji. Potrafimy rozdzielić relacje prywatne od oficjalnych. Trener / trenerka podejmując decyzje sportowe, nie kieruje się swoją sympatią wobec rodzica.
8. Wspólnie ustalamy zasady uczestniczenia w treningach, np. poprzez opracowanie harmonogramu treningów otwartych dla rodziców (np. raz w miesiącu).

Korzystanie z szatni i sanitariatów

STANDARDY
OCHRONY

dzieci

KLUBY SPORTOWE

Jako trener wiem, że życie sportowca nie kończy się na boisku. Wiele emocji i interakcji między zawodnikami toczy się w szatniach i łazienkach. Zadbanie o bezpieczeństwo dzieci również w tych miejscach jest priorytetem moim i klubu. Naszymi działaniami zmniejszamy ryzyko niewłaściwych zachowań, zarówno ze strony dzieci, jak i dorosłych.

1. Przed zajęciami lub zawodami w nieznanym miejscu sprawdzamy, czy dzieci mają osobne łazienki i szatnie, czy nie są one udostępniane innym użytkownikom obiektu w tym samym czasie.
2. Dbamy, aby dorośli nie przebierali się w obecności dzieci oraz nie przebywali w szatniach i łazienkach, gdy dzieci są rozebrane poprzez wyznaczenie osobnych godzin dla dorosłych i dzieci lub oddzielając przestrzeń (np. za pomocą parawanów). Zasada ta dotyczy również niepełnoletnich sędziów, trenerów i innych dzieci pełniących funkcje kadry.
3. Jako trener mam dostęp do szatni jedynie w celu przeprowadzenia odprawy przed meczem. Planuję godzinę odprawy wcześniej i informuję dzieci, aby mogły się przygotować. Zawsze pukam przed wejściem do szatni.
4. W przypadku zajęć koedukacyjnych zapewniamy dzieciom osobne łazienki i szatnie.
5. Jeżeli dziecko czuje się niekomfortowo, przebierając się lub biorąc prysznic w otoczeniu rówieśników, nie będę wywierać na nim presji. Zamiast tego zachęcę je do zadbania o higienę osobistą w domu.
6. Zapewniamy dostępność szatni i sanitariatów dzieciom z niepełnosprawnościami. Uzgadniamy z dzieckiem i jego rodzicami zakres udzielanej pomocy.
7. Zapewniamy dzieciom warunki do bezpiecznego przechowywania osobistych rzeczy oraz dbamy o komfortowe warunki do przebierania się i korzystania z pryszniców (np. działające zamki do szatni i łazienek, parawany etc.).
8. Rekomendujemy nieużywanie telefonów komórkowych oraz innego sprzętu z funkcją nagrywania w szatniach i łazienkach. Zasada ta dotyczy zarówno dzieci, jak i dorosłych, którzy mogą znaleźć się w tych przestrzeniach.
9. Jako trener reaguję na każde zgłoszone zachowanie, którego celem jest ośmieszenie lub zawstydzenie (m.in. rozbieranie się dla „zabawy”, komentarze dotyczące wyglądu, wynikające np. z różnego stopnia rozwoju poszczególnych dzieci).

